

कण्ठपेयायनो यासो विष्णुनारायणः स्वयम् ।
अपां तरतमाः पूर्वं खेच्छया ह्यभवद्वरिः ॥”
इति कौर्मो ४० अध्यायः ॥
अपि च ।
“अनिरुद्धः स्वयं ब्रह्मा प्रद्युम्नः काम एव च ।
वनदेवः स्वयं शेषः कण्ठश्च प्रकृतेः परः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकण्ठजन्मखण्डे ११६ अध्यायः ॥
(नङ्लागर्भजातो मनोरपत्न्यभेदः । यथा, भाग-
वते । ४ । १३ । १५-१६ ।
“मनोरुह्यत महिषी विरजान् नङ्ला सुतान् ।
पुषं कुन्सं नृतं दुन्नं सव्यवन्तं नृतं व्रतम् ॥
अपिद्योममतीरावं प्रद्युम्नं शिषसुत्सुकम् ॥”)
प्रद्योतः, पुं, (प्रकृतो द्योतः ।) रश्मिः । इति
हलायुधः ॥ (यच्चभेदः । यथा, महाभारते ।
२ । १० । १५ ।
“कश्यपको गण्डककुब्जः प्रद्योतश्च महाबलः ॥”)
प्रद्योतनः, पुं, (प्रद्योतते इति । प्र + द्युत् + “अद्-
दात्तेतश्च हलादेः ।” ३ । २ । ४६ । इति युच् ।)
स्यः । इति हलायुधः ॥ (भावे व्युट् ।) लुत्, लौ,
कौ ॥
प्रदावः, पुं, (प्र + ड + “प्रि दस्तुलुवः ।” ३ । ३ । २७ ।
इति घञ् ।) पलायनम् । इत्यमरः । २ ।
८ । १११ ॥
प्रधनं, कौ, (प्रधत्तेति । प्र + धा + “हृपृट्त्रि
मन्दिनिधावः क्युः ।” उणा० २ । ८१ । इति
वाहुलकात् क्युः आतो लोपश्च ।) वृहम् ।
इत्यमरः । २ । ८ । १२३ ॥ (यथा, देवीभाग-
वते । ४ । ७ । ५३ ।
“वैरं भवति वित्तार्थं दारायें वा परस्परम् ।
एषणारहितौ कस्मात् चक्रतुः प्रधनं महत् ॥”)
दारायम् । इति मेदिनी । ने, ८३ ॥ (प्रकृतं
धनमस्येति विग्रहे प्रभूतधनविशिष्टे, चि ॥)
प्रधानं, कौ, (प्रधत्ते सर्वमात्मनोति । प्र + धा +
युच् ।) प्रकृतिः । (यथा, विष्णुपुराणे । १ । १ । २ ।
“सदचरं ब्रह्म य ईश्वरः पुमान्
गुणोन्मिष्टदृष्टिस्त्रिजालसंलयः ।
प्रधानब्रह्मादिजगत् प्रपञ्चस्यः
स नोऽस्तु विष्णुर्गतिभूतिसुक्तिदः ॥”
महामात्रः । (यथा, मनुः । ७ । २०२ ।
“प्रमाणावि च कुर्वीत तेषां धर्मेजान्-यथो-
दितान् ।
रत्रैश्च पूजयेदेनं प्रधानपुरुषैः सह ॥”
प्रपञ्चेभेनास्मिन् वा । प्र + धा + ल्युट् ।)
परमात्मा । बुद्धिः । चि, प्रपञ्चम् । तत्पर्यायः ।
प्रमुखम् २ प्रवेकम् ३ अद्युत्तमम् ४ उत्तमम् ५
सुखम् ६ बन्धम् ७ बरेण्यम् ८ प्रवर्द्धम् ९
अनवराहम् १० पराहम् ११ अयम् १२ प्राय-
हरम् १३ प्रयाम् १४ अयाम् १५ अत्रोयम् १६
अग्रिमम् १७ । इत्यमरः । ३ । २ । ५७ ॥ (यथा,
मनुः । १६ । १२१ ।
“उपसन्नं प्रधानस्य धर्मेनो नोपपद्यते ।
विता प्रधानं प्रजने तस्माद्धर्मेण तं भजेत् ॥”

प्रधानः, पुं, (प्रधत्ते इति । प्र + धा + ल्युः ।)
महामात्रः । सेनापत्यादिः । महामात्रः
प्रधानः स्यादिति पुंस्कारेण वीपालितः । इत्य-
मरटीकायां भरतः ॥ (राजविभेदः । यथा,
महाभारते । १२ । २३० । १८१ ।
“प्रधानो नाम राजा च यत्कं ते श्रोत्रमागतः ।
कुले तस्य ससुप्तस्रां सुलभां नाम विद्धि माम् ॥”)
प्रधिः, पुं, (प्रधीयते अनेनेति । प्र + धा + “उप-
सर्गे धोः किः ।” ३ । ३ । ६२ । इति किः ।)
नेमिः । इत्यमरः । २ । ८ । ५६ ॥ (यथा, महा-
भारते । ५ । ५१ । ५८ ।
“मन्ये पर्यायधर्मोऽयं कालस्यात्यन्तगामिनः ।
चक्रे प्रधिरिवासक्तो नास्य शक्यं पलायितुम् ॥”)
प्रधीः, चि, (प्रकृष्टा धीर्वीर्यस्य ।) प्रकृष्टबुद्धि-
युक्तः । (प्रकृष्टा धीः ।) प्रकृष्टबुद्धौ, कौ । इति
सुश्वबोधयाकरणम् ॥
प्रधूपिता, कौ, (प्रकर्षेण धूपिता ।) क्लेशिता ।
सुख्यगन्तयदिक् । इति मेदिनी । ते, २०७ ॥
प्रकर्षेण तस्मै दीप्तिं च चि ॥
प्रणटः, चि, (प्र + ण् + क्तः ।) प्रकर्षेण नाश-
युक्तः ।
“कश्चिद्द्वानसम्भूतः प्रणटसो धनञ्जय ! ॥”
इति श्रीभगवद्गीतायाम् १८ अध्यायः ॥
प्रणिघातनं, कौ, (प्र + नि + हन् + णिच् + भावे
घञ् ।) प्रणिघातनम् । वधः । इति हेमचन्द्रः ॥
प्रपञ्चः, पुं, (प्रपञ्चते इति । प्र + पञ्चि यत्कीकरणे
+ घञ् ।) विपर्यासः । विस्तरः । इत्यमरः ॥
“विपर्यासो वैपरीत्यं धर्मो वा भायेति स्वाभौ ॥”
इति भरतः ॥ सषयः । प्रतारकम् । इति
मेदिनी । ते, १५ ॥ संसारः । यथा,—
“पादुकापञ्चकक्तोत्रं पञ्चवक्त्रादिनिर्गतम् ।
बङ्गात्पायफलोपेतं प्रपञ्चे चातिदुर्लभम् ॥”
इति गुरुपादुकास्तोत्रम् ॥
प्रपञ्चितं, चि, (प्रपञ्चते क्ति । प्र + पञ्चि +
क्तः ।) विस्तृतम् । भ्रमयुक्तम् । यथा,—
“आत्मामेवात्मतया विज्ञानतो
तेनैव चातं निखिलं प्रपञ्चितम् ।
ज्ञानेन भूयोऽपि च तत् प्रलीयते
रन्जामहेर्भोगभवाभवौ यथा ॥”
इति श्रीभागवते । १० । १४ । २५ ॥
प्रपयः, चि, (प्रकृतः पय्या यच् ।) शिपिलः ।
इति भूरिप्रयोगः ॥ (प्रकृतः पय्या इति प्रादि-
समासः । प्रकृतमार्गः । यथा ऋग्वेदे ।
१० । १७ । ४ ।
“आशुविंशायुः परिपासति त्वा
पूवा त्वा पातु प्रपये पुरस्तात् ॥”)
प्रपय्या, कौ, (प्रकृष्टा पय्येति प्रादिसमासः ।)
हरीतकी । इति राजनिर्घण्टः ॥ (हरीतकी-
शब्देऽस्या विवरणं ज्ञातव्यम् ।)
प्रपदं, कौ, (प्रारब्धं प्रगतं वा पदमिति प्रादि-
समासः ।) पादायम् । इत्यमरः । २ । ६ । ७१ ॥
(यथा, मनुः । ६ । २२ ।

“भूमौ विपरिवर्तते तिष्ठेद्वा प्रपदैर्देनम् ।
स्थानासनाभ्यां विहरेत् सवनेभूपयज्ञपः ॥”)
प्रपन्नः, चि, (प्रपद्यते क्ति । प्र + पद् + क्तः ।)
श्रयणागतः । यथा,—
“गोविन्दं पृच्छरीकाचमन्तमजमययम् ।
केशवश्च प्रपन्नोऽस्मि किन्नो न्तुः करिष्यति ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणे न्तुजयौ नाम ७ अध्यायः ॥
प्रपन्नाङ्गः, पुं (प्रपन्नं अलति भूषयतीति । प्रपन्न +
अल् + “कर्मण्यण् ।” ३ । २ । १ । इत्यण् ।
ङ्ङयोरैक्यम् ।) प्रपन्नाङ्गः । चक्रमर्हकः ।
इति रत्नमाला ॥ (विट्तिरस्य चक्रमर्हकशब्दे
ज्ञेया ॥)
प्रपा, कौ, (प्रकर्षेण पितृन्त्यस्यामिति । प्र + पा +
“आतश्चोपसर्गे ।” ३ । ३ । १०६ । इत्यङ् ।
चलर्थे को वा ।) पानीयशालिका । इत्यमरः ।
२ । २ । ७ ॥ (यथा, मनुः । ८ । ३१६ ।
“यसु रज्जुं घटं कृपाहरेद्विन्द्याच यः प्रपाम् ।
स द्रव्यं प्राप्नुयात्प्राप्तं तच्च तस्मिन् समाहरेत् ॥”)
यज्ञशाला । यथा, रामायणे । १ । ७३ । २० ।
“विन्धामिन्नं पुरस्कृत्य शतानन्दश्च धार्मिकम् ।
प्रपामध्ये तु विधिवद्देविं हत्वा महातपाः ॥”
“प्रपामध्ये यज्ञशालामध्ये इति कतकः ॥” इति
तट्टीकार्यां रामाहुजः ॥)
प्रपाणिः, पुं, (प्रकृतः पाणिः । प्रादिसमासः ।)
करस्याधोदेशः । पाणितलम् । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (विषयोऽस्य यथा, “पञ्चदशाङ्गुलौ
प्रपाणौ ॥” इति चरके विमानेऽष्टमेऽध्याये ।)
प्रपातः, पुं, (प्रपतत्यस्यादिति । प्र + पत् + “अक-
र्त्तरि च कारके संज्ञायाम् ॥” ३ । ३ । १६ ।
इति घञ् ।) निरवलम्बनपर्वतादिपार्श्वम् ।
आरङ्गि इति ख्यातम् । यस्मात् पतने अय-
स्यानक्रियाविशेषो नास्ति । तत्पर्यायः ।
अतटः २ अगुः ३ । इत्यमरः । २ । ३ । ४ ॥
(यथा, देवीभागवते । ४ । ७ । ४६ ।
“मधु पश्यति मृगाला प्रपातं नैव पश्यति ।
करोति निन्दितं कर्म नरकात् न विभेति च ॥”)
निर्भरः । इति मेदिनी । ते, १२७ ॥ (भावे
घञ् ।) अन्वयवस्तुः । कूलम् । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (उडुगगतविशेषः । यथा, पञ्च-
तन्त्रे । २ । ५७ । “अहं सन्मतादिकानटा-
बुडुगगतिविशेषान् वैद्वि । उक्तश्च ।
सन्मताश्च प्रपातश्च महापातं निपातनम् ।
चक्रं तिर्यक् तथा चोर्ध्वमर्धं लघुचञ्चकम् ॥”
प्रपातनम् । यथा, सुश्रुते चिकित्सितस्थाने ।
४० अध्याये ।
“तत्तु नखं देयं वाताभिभूते शिरसि दन्तकेश-
श्चप्रपातदायककर्मसूक्तकर्मचुं इतिमिरखरो-
पघातनाशारोगस्य शीघ्रापवाहुकाकालज-
वलीपलितप्रादुर्भावादायप्रवाधेषु इति ॥”)
प्रपायी, [ ] चि, (प्रपिवतीति । प्र + पा +
णिनिः ।) पानकर्ता । रक्षककर्ता । इति
सुश्वबोधयाकरणम् ॥